

CA LA MAMA ACASA

Eseu atingând probleme de etică și educație

Emil Wagner, inginer pensionar

Pentru a conduce o motocicletă este necesară o școlarizare și un permis.

Pentru a procrea și a educa copiii nu este nevoie de nimic. Consecința se vede: droguri, lipsă de respect, rasism, etc.

Tehnica contemporană, puțin ajutată, a permis contactarea unor specialiști ai civilizației care va fi peste cca. 10000 de ani pe planeta noastră. Ei ne arată cum va fi atunci „La mama acasă”

Deci:

Copii noștri învață că ...

O nouă zi de muncă, noi probleme și la IATC

Mary a fost chemată la telefon de un părinte care se îngrijea de viitorul copilului său, medic. Vă puteți închipui la ce nivel. Nu stă oricine de vorbă cu un zeu.

Dat fiind că nu avea nici o contingentă cu medicina, iar ambulatoriul ce ființa pe lângă institut era mai mult o anexă socială, a acceptat audierea candidatului.

Deci Ady, de profesie „fiul lui tata” s-a prezentat la interviul ținut personal de Mary, care a decurs astfel:

- Am înțeles că ești medic. Ai categoria minimă spre a profesia? Internatul, masteratul sau cum s-o numi în meseria ta?
  - Am diplomă
  - Înțeleg. Tata ți-a cumpărat o diplomă. Nu știa tata că pentru a fi medic mai trebuie și internatul ?
  - Nu-l interesează pe tata asemenea fleacuri. Mă angajați sau nu?
  - Ai făcut vreo dată o injecție ?
  - Surorile se ocupă cu aceste detalii!
  - Înțeleg deci că dorești începerea unui stagiu în care să deprinzi meseria?
  - Nu. Trebuie să fiu angajat ca doctor.
  - Doctor în ce ? Eu sunt în matematică.
  - O să mă plâng lui tata că vă bate-ți joc de mine. Ce are medicina cu matematica?
  - Și ce retribuție ți-a spus tata să pretinzi ?
  - Păi 10 mii de Euro
  - Anual?
  - Iar vă bate-ți joc de mine. Bine înțeles lunar!
  - Cu iertăciune. Vă consider ultra pregătit, dar institutul încă nu-și poate permite un medic diplomat atât de eminent. Vă rog să încercați în altă parte.
  - Cum î-ți permiți să ....
  - Da! Dacă a-ți avea amabilitatea să priviți înapoi a-ți vedea ușa pe care doresc să o închideți.
  - Păi este închisă!
  - Nu pe din afară. Doriți să chem “serviciul de pază și protecție” să vă ajute?
- Si Ady, de profesie „fiul lui tata” a părăsit încăperea.

Tery a urmărit pe ecranul calculatorului tot interviul. Intrând în biroul directorial a spus:

- Te-ai descurcat de minune
- Nu ți se pare că am fost prea severă cu el? Mai este doar un copil !
- Nici la copii de țâță n-aș accepta asemenea aere. Oare nu are părinți, oare nu a făcut școală?
- Ba are părinți ocupați cu facerea banilor. A trecut prin școală ca găscă prin apă și i-a fost cumpărată o diplomă. Este soarta multor tineri din zilele noastre. A crescut prin baruri și discoteci cu bani de buzunar mai mulți decât salariul meu pe o lună. Te mai miră că arată așa?
- Și cu iei se face meserie ?
- Nu. Politică, numai la asta sunt buni.
- Și cine îi alege?
- Vrei să spui cine-i trece pe liste? Păi clar, tăticu, care este de aceeași speță.
- Oare toată Europa este așa ?
- De ce nu. Toți de teapa lor adoră vițelul de aur.

Și ar trebui să ...

Lary se plimba îngândurat prin birou. Mary era în așteptare. Bănuia că va apare iar o soluție ca pastila contra durerii capului. Oare nano-undele nu puteau elimina și prostia ?

Lary a trecut la terminal și a început activ să butoneze. Se părea că ceva nu-i iese

- Ce tot faci pe acolo? Ce pasiență nu vrea să iasă?
  - Mă consult cu calculatorul părinte și aceste nu vrea să mă ajute.
  - Dar ce ți sa năzărit
  - Păi problema învățământului. Problema “Ady de profesie fiul lui tata”
  - Și ce te deranjează ca are un tătic bun?
  - Tocmai că nu-l are. Părinții mei s-au purtat altfel cu mine.
  - Vrei să insinuezi că tu nu aveai bani de buzunar, pentru un coniac, o discotecă sau pentru o blondă mai durdulie ?
  - Mă plictisești. Încă nu ai înțeles că de mii de ani am scăpat de racila banilor. Dar tocmai aci este problema Nu pot concepe o educație în condițiile existenței banilor în surplus. Și nici calculatorul nu mă poate ajuta. Cred că va trebui să trec pe acasă ca să discut personal cu experți în materie.
  - Acasă, unde avem dormitorul comun? De ce nu inviți aci, la birou, specialiștii de care ai nevoie?
  - Obrăznicuțo, chiar te faci că nu înțelegi ? Eu am coborât cu hârzobul din ceruri, vin din Olimp unde mă simt acasă.
  - Și ai imaginat vr-o navetă spațială care să te și aducă înapoi? M-am obișnuit în patul încălzit de tine.
  - De-ai știi de câte ori am trecut pe acasă, dar trupul tău gingaș m-a adus înapoi.
  - Să înțeleg că acum vei lipsi mai mult și bați șeaua să înțeleagă iapa?
  - Nici o speranță. Te voi incomoda și la noapte.
  - Înțeleg! Ai avut o scăpare. Nu trebuia să știu că îți împarți existența în 2 lumi distincte. Poate și în tot atâtea paturi.
  - Și te-ar deranja ? Dacă devii geloasă înseamnă că mă iubești.
  - Răutate! Nu te mai vreau. Dute-n Dumnezeuul tău.
- Fiind, ca mai întotdeauna, singuri în birou Lary o luă în brațe pe Mary, care o făcea pe bosumflată, și o sărută cu patimă, mai, mai să o întindă pe birou. Mary l-a răsplătit șagalnic cu o palmă zdravănă. Asta-i dragostea între zei!
- Mai trebuie să facem și treabă. Să-ți pregătesc un sandvici pentru drum? Oare cât faci până “acasă” ?
  - O clipită, și culmea nici nu plec de lângă tine
  - Măi să fii în pielea goală și cu ceas la buzunar ! Chiar așa?

- Chiar așa. Ce vezi în fața ta este o ființă virtuală ca și tine. Doar că am uitat să mă și nasc, de aceea nu am certificat de naștere ca tine. Eu, cel virtual, sunt un clon al lui Lary care se află momentan la pupitru de comandă al calculatorului fiindcă l-am chemat. Deci, în acest moment am dublă personalitate fiindcă sunt și persoana fizică, Lary în carne și oase. Eu, Lary virtual, voi rămâne veșnic lângă tine fiindcă eu Lary din Olimp ți-am jurat iubire veșnică. Ai astfel avantajul că îmbătrânesc o dată cu tine și nu va mai fi cazul să scandalizezi vecinele când chipul îți va fi gravat de riduri.
  - Si cine se culcă cu mine? ... Explodează Mary îmbufnată.
  - Păi de regulă clonul virtual care are aceeași constituție fizică cu tine. Dar ori de câte ori am ocazia mă cuplez fizic clonului spre a savura voluptatea de a te ține în brațe. Sper să ne fi creat reciproc multe plăceri.
  - Deci, să înțeleg în sfârșit, eu te înșel cu tine sau tu mă înșeli cu mine?
  - Are vre-o importanță ? Ne iubim suntem un cuplu și ne satisfacem reciproc.
- Mary tot mai face pe îmbufnata așa că Lary a trebuit să o sărute din nou. În sfârșit se liniștesc. După puțin timp Lary sună:
- A sosit expertul invitat, fac legătura fonică spre a putea auzi conversația dintre noi.

O discuție tematică în Olimp

- Sunt Lary Craftman, șeful proiectului **Reconstituirea vieții și evoluției planetelor prin simulare** derulat de Consiliul planetar. Planeta în studiu, aflată actual din punctul de vedere al civilizației cu cca. 10000 ani în urma civilizației noastre are o problemă privind pregătirea pentru viață a tineretului. În numele consiliului Planetar vă rog a ne da consultații care privesc specializarea Dumneavoastră.
  - Sunt Anton List, șeful Institutului Planetar de Educație, Cultură și Învățământ. Cu plăcere la dispoziția Dumneavoastră. Care este problema?
  - Dacă permiteți, aș dori să mă lămuresc mai întâi eu, deoarece nu sunt de specialitate. În denumirea institutului Dumneavoastră sunt trei sintagme care, din punctul meu de vedere sunt cel puțin similare.
  - Nicidecum. Fiecare are o semnificație distinctă și anume:
    1. **Educația** implică asimilarea moralei sociale, legată de etica filosofică. Ea include și ceea ce era denumit "Culte" adică educația religioasă. Noțiunea se divide în: **cei 7 ani de acasă** în care educatorii sunt părinții, și **educația socială** în care rolul de educator este al pastorului eparhiei religioase și durează până la adânci bătrânețe.
    2. **Cultura** cuprinde totalitatea cunoștințelor generale necesare comportării corecte în societate ale individului incluzând frumosul, estetica. Cultura este un atribut strict personal și este asimilată "din vânt" adică fără un efort strict dirijat. Surse ale culturii sunt în special lectura personală, apoi în mai mică măsură mas media cu emisiunile sale dedicate și teatrul. Se vorbește și despre o cultură sportivă (a nu se confunda cu cultura fizică care este un adeseori al sănătății) dar părerile sunt împărțite în ceea ce o privește.
    3. **Învățământ** include totalitatea instituțiilor și a mijloacelor care servesc la instruirea individului în scopul însușirii unei ocupații pragmatice. Învățământul general pregătește capacitatea de absorbire a culturii pe când cel de specialitate dezvoltă aptitudini fizice pentru o activitate pragmatică bine definită. Învățământul superior este, în general, legat de dotări foarte valoroase în aparat și dispozitive pentru ca studenții să poată lua contact cu vârful tehnicii actuale. Din această cauză acest învățământ are un rol crucial în cercetare, formând și deprinderea corespunzătoare a cursanților.
- Care dintre acestea intră în vederile Dumneavoastră actuale ?
- Cred că educația. Dar să vă explic dilema: Civilizația planetară se află în epoca în care banul, averea, dictează totul. Banul conduce politica, industria și comerțul, banul dictează cultura fiindcă nu-i frumos ce e frumos, e frumos ce este scump. Până și actul sexual este

comercializat pe bani. Etica se rezumă la: “*Banul este țelul vieții, fură dar nu te lăsa prins, fură ca să ai cu ce plăti anchetatorii, legile sunt pentru boi adică săraci*”. Această etică a fost întotdeauna atribuită celor avuți, dar acum, acolo, este generalizată. Toți fură, altfel mor de foame.

- Cine va educa deci copilul ? Bănuiesc că părinții sunt ocupați a face bani.
- A-ți pus punctul pe i. Ce este de făcut ?
- Cum se comportă școala ?
- Acolo o altă problemă. Profesori, foarte bine instruiți și cu simț pedagogic sunt plătiți cu o retribuție de mizerie care abia ajunge întreținerii traiului de zi cu zi. Ținuta vestimentară, nivelul cultural și chiar instruirea perpetuă căci totul evoluează nu pot fi satisfăcute “*din lipsuri financiare*” . În cel mai bun caz profesorul devine o flașnetă care repetă la infinit ce știe de la bunici, în contradicție flagrantă cu viața cotidiană. Elevii săi, măcar unii, îmbrăcați după ultimele jurnale de modă ignoră jerpelitul de la catedră. Alții sunt mai bine pregătiți ca profesorul menținut de lipsurile financiare la nivelul dascălilor săi, iar restul nici nu vin la școală. Are grijă taticu să cumpere nota convenită.
- Bani mai mulți!
- De unde? Bugetul abia ajunge pentru buzunarul legiuitorilor. Culmea este că guvernării sunt interesați în prostirea maselor, ca să fie realeși. Un popor cult, instruit se lasă mai greu dus de nas. Deci chiar de-ar fi bani cu duiumul, învățământul n-ar primi nimic.
- Și cu ce vă pot fi eu de folos ?
- Ați și făcut foarte mult că m-ați ajutat să formulez problemele.
- Eu aș sugera să puneți accent pe rezolvarea celor 7 ani de acasă. Poate există bunici, mătuși etc. care se pot ocupa de copii. Dar atenție dragostea strident afișată nu este nicidecum o metodă pedagogică. Copilul trebuie să muncească spre ași câștiga răsplata. Dacă nu va conștientiza remunerația **muncii efectuate** va fi un handicapat, ușor de atras spre droguri sau alte acțiuni reprobabile. Părinții și Bunicii pot primi sfaturi competente de la parohii care îi păstoresc. Dacă nu merge Mahomed la munte va veni muntele la Mahomed. În consecință este rolul preotului a vizita bunicii care au în educare un minor, dacă aceștia omit a veni la biserică. Este sfatul unui pedagog competent. Îmi permiți o întrebare? Mai mult din curiozitate.
- Vă rog chiar ! Sunt curios ce a stârnit acest interes.
- Cum sunt pregătiți părinții în vederea procreării ?
- Ceva mai puțin ca animalele. La acestea procrearea este un instinct primordial, însoțit de o stare propice educării puilor. La “aleșii Domnului”, oameni, instinctul de procreare a fost înlocuit de “sex” care se face oricând și oricum, dese ori ca mijloc de existență. Gravitatea este o pacoste iar creșterea copilului o catastrofă.
- Cum, copii nu sunt instruiți în discipline precum “managementul gospodăriei casnice” sau “puericultură”? La noi acestea sunt discipline de “bacalaureat”
- O pudoare prost înțeleasă fac părinții și pedagogii să evite spinoasa problemă a procreării, deși copii i-ar putea învăța “arta sexului”. S-au întâlnit școli post-liceale de “gospodărie”, dar numai pentru anumite clase de privilegiați, care practic nu au nevoie de ele. Marea masă de oameni nu primesc mai multe sfaturi ca găinile din ogradă. Însăși atitudinea Bisericii strălucește prin inexistența totală pe această temă.
- Sper să nu-mi luați în nume de rău dacă sugestionez să interveniți. Cred că este în folosul omenirii Dumneavoastră ca individul să afle la timp oportun *când, de ce, pentru ce și cu ce mijloace* să procreeze.
- Vă mulțumesc în numele colectivelor de pe Tera care vor primi aceste sugestii.

Puțintică tandrețe.

Mary a ascultat toată discuția cu sufletul la gură. Era totuși ceva să ascuți o convorbire particulară între 2 oameni cu greutate dintr-o civilizație net superioară. Mary se simțea flatată, “da din coadă”, cu o mulțumire care i se citea pe figură.

Lary o interpelă:

- Cum ți s-a părut ?
- Sublim. Dar cu cine am acum onoarea, cu domnul Lary șeful de proiect sau cu Lary directorul tehnic ?
- Îți arde de glume, sunt eu Lary
- Dar care Lary?
- Dacă ții neapărat, șeful de proiect. Mi-am luat 10 minute libere ca să petrecem o noapte împreună.
- Craiule, crezi că meriți?
- Hai acasă că te vreau ! Sunt doar soțul tău, cel puțin față de vecini.
- Probabil că o știi vecinii, Nu este cazul să o aflu și eu ? Un soț atent mai vine acasă cu o cosmetică, o bijuterie sau cel puțin cu o floare. Sau nu ții să fii frumoasă?
- Ce are frumusețea cu ..... o floare ?

Cu un aer ușor disprețuitor, cocoțată în vârful pantofului Mary ... cochetează:

- Păi oferă și tu o floare unei flori.
- Dacă în Olimp aș oferi o floare aș risca să apar în fața comisiei de disciplină.
- Da ! Dacă ar fi oferită “soției prietenului tău “. N-o zic pe franțuzește căci nu știu dacă ești suficient de cult.
- În asemenea caz garantat că nu. La noi este o diferență între **căsnicie** și **silnicie**, nu ca la voi.
- Chiar te simți stânjenit de căsătoria cu mine ...
- Pe care nu am perfectat-o din lipsă de “certificat de naștere” ? Nu ! Dar tu pari stresată, de parcă zornăi lanțurile ei.
- Și de ce, mă rog, nu se poate oferi o floare.
- De ce să tai sau să smulg din rădăcini o ființă ca tine, doar și tu te consideri o floare. Uite propun o plimbare pe aleea trandafirilor din Herăstrău sau și mai bine la târgul de lalele din Pitești unde poți admira și vestita lalea neagră din romanul lui Dumas
- Dacă nu o floare măcar un trifoi cu 4 foi, din aur.
- Deci am dreptate. Ții neapărat să zornăi lanțurile, de aur, ale silniciei. Dă-mi peste gură că am greșit, trebuie să zic căsniciei.
- Atunci măcar o brățară. Se poartă fără lanțuri.
- Nici o grijă, o să împerechez 2 și scap de tine după perdele suedeze, dacă ești suficient de cultă să înțelegi ! Sâc ți-am pus capac.
- Cu ce ți-am greșit de mă vrei după gratii ?
- Păi tu vrei cătușele. Nu ți le-am oferit eu.

Mary crăpa de ciudă. Nu era ahtiată după bijuterii, dar nici chiar așa. O fată trebuie curtată, nu numai mângâiată iar Lary făcea pe prostul

- Hai la drogheria din colț să-mi iau un ruj și un parfum. S-ar cade să plătești tu!
- Da dar mergem și la tutungerie să—mi iau un pachet de mahorcă. Ce, eu să nu fiu “parfumat”? Nici o grijă, plătesc tot eu.
- Mă, om cu idei, să nu zic idiot. O femeie vrea să se știe frumoasă, să se lase curtată, să etaleze bun gust. Ce mă fac cu tine, culesule, listatule ..... Și bătu cu piciorul de ciudă.
- Există și în Olimp femei **de meserie frumoase**. Li se zice actrițe și-și petrec jumătate din viață pe scenă unde redau aspecte sociale cu diferite personaje. Pentru folosința lor mai există o întreagă industrie de cosmetice. Restul femeilor strălucesc prin bunătate, bun gust și bună-cuviință, ca și bărbații de alt fel. Bineînțeles că tinerii, și nu numai, flirtează pe aleile marilor

bulevarde sau parcuri, chiar și pe clar de lună. Există întotdeauna teme de discuții, de la ultima piesă de teatru, meci de fotbal sau carte citită până la tradiționalele “castele în Spania” pe care visul, năzuințele sau imaginația le construiesc. Ce poate fi mai frumos decât natura curată ?. Prin machiaj deformezi realitatea, crezi monștri lui Goya¹. În tine am recunoscut imediat o femeie a civilizației mele. Ești muncitoare și strălucești prin frumusețea spirituală care se întinde și asupra întregului trup. Iartă-mă te rog dacă m-am purtat cu tine potrivit educației primită și astfel te-am nemulțumit. La noi nu se mai cumpără favoruri.

— E rândul meu să-mi cer iertare. Ca întotdeauna ai perfectă dreptate.

O îmbrățișare însoțită de un lung sărut i-a împăcat definitiv.

---

¹ **Francisco José de Goya y Lucientes (1746 1828)** pictor spaniol din plină renaștere care a pictat, între altele "femeia dezbrăcată" (*La Maja Desnuda*, 1799-1800 - Muzeul Prado, Madrid) cu riscul inchiziției. A creat o colecție de gravuri intitulată "Somnul rațiunii creează monștri" (*Los Caprichos* , 1797-1799) prin care caricaturiza puterea politică și regalitatea